"Оголели от грижа
за стомаха и джоба,
ослепели от завист,
оглупели от злоба,
онемели от страх,
озверели от крясък -
в крайна сметка ще станем
на пръст и на пясък.
Но дали е така,
както външно изглежда?
Има нещо над нас,
има даже надежда
или нещо, което
на надежда прилича,
че човекът все пак
е роден да обича.
Затова да запазим
във времето тежко
малко нещо от Бога
и нещо човешко."
Недялко Йорданов